

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3120/2019. (V. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.II.37.514/2019/2. számú végzése, valamint az Alaptörvény, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény, az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Nemzeti Választási Bizottság 55/2019. (IV. 19.) határozatával, valamint a Kúria Kvk.II.37.514/2019/2. számú végzésével szemben. Kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság „köteles megállapítani az alaptörvény, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény [a továbbiakban: Ve.], az országgyűlési képviselőkről szóló 2011. évi CCIII. törvény, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény [a továbbiakban: Abtv.] közjogi alkotmányellenességét és visszamenőleges hatályú semmisségét valamennyi normának. Valamint köteles megállapítani azt, hogy Áder János nem köztársasági elnök és sosem volt az alkotmányos keretek között”. Az indítványozó az indítványát – saját megjelölése szerint – az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 48. § (1) bekezdése alapján nyújtotta be.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz előzményeként az indítványozó 2019. április 15-én elektronikus úton kifogást nyújtott be a Zala Megyei Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB), amelyben annak megállapítását kérte, hogy a Ve. valamint a TVB „közjogi alkotmányellenessége miatt alkotmányos keretek között nem létezik”. A Ve. nem, hanem a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény a hatályos, ezért a kifogás benyújtásakor nem kellett személyi azonosítóját megadni, továbbá a határon túli magyarok nem vehetnek részt a magyarországi szavazásban. A TVB 2019. április 15-én kelt 1/2019. (IV. 15.) határozatával a kifogást érdemi vizsgálat nélkül, a Ve. 215. § c) pontja alapján elutasította, arra tekintettel, hogy a beadvány nem tartalmazza a Ve. 212. § (2) bekezdésében formai kellékként előírt személyi azonosítót. Az indítványozó fellebbezése alapján eljárt Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 55/2019. számú határozatával helybenhagyta a TVB döntését. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyet a Kúria érdemi vizsgálat nélkül elutasított. A Kúria döntésének indoka egyrészt az volt, hogy az indítványozó az NVB határozatának jogorvoslati záradékában foglalt kioktatás ellenére ügyvédi képviselet nélkül nyújtotta be a felülvizsgálati kérelmét, másrészt, hogy az nem tartalmazza az indítványozó személyi azonosítóját.
- [3] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melynek érvelése szerint az Alaptörvény közjogilag érvénytelen, és ez kihatással van az Alaptörvény felhatalmazása alapján meghozott összes jogszabály érvényességére, valamint az Alaptörvény alapján felállított testületek legitimitására. Az Alaptörvény közjogi érvénytelenségének főbb indokaiként egyrészt azt jelölte meg, hogy az Alkotmány (1949. évi XX. törvény) 24. § (3) bekezdése alapján csak az Alkotmány módosítására lett volna lehetőség, új Alkotmány vagy Alaptörvény megalkotására nem. Másrészt kifogásolta, hogy az Alaptörvény egyes – általa koncepcionálisnak ítélt – módosításait a zárószavazást megelőzően nyújtották be, így azok megvitatására nem volt lehetősége az Országgyűlésnek.
- [4] Az 1. pontban felsorolt törvények közjogi érvénytelenségét egyrészt amiatt állította, mert azok az általa közjogilag érvénytelennek tartott Alaptörvény alapján kerültek elfogadásra, másrészt az egyes törvényeknél idézte

- a konkrét, zárószavazás előtti módosító javaslatokat, melyek szerinte koncepcionálisan változtatták meg a törvényeket úgy, hogy az Országgyűlés azokat érdemben nem tárgyalhatta meg.
- [5] A Ve.-vel kapcsolatban mindezeket túlmenően kifogásolta a kötelező ügyvédi képviselőre, valamint a rövid jogorvoslati határidőkre vonatkozó szabályozást; ezek nézete szerint sértik a jogorvoslatihoz való jogát. Kifogásolta továbbá a személyi azonosító kötelező megadására vonatkozó szabályozást is; ez álláspontja alapján sérti az információs önrendelkezési jogát.
- [6] A Kúria, illetve az NVB döntése kapcsán egyrészt azt kifogásolta, hogy ezek a testületek alkotmányjogi szempontból nem léteznek, másrészt döntéseiket közjogilag érvénytelen jogszabályokra alapították, így döntéseik sem lehetnek alkotmányosak.
- [7] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A Kúria 2019. április 26-án hozta meg a végzését, melyet postai úton kézbesített az indítványozónak. A végzés átvételét igazoló tértivevény nem áll rendelkezésre. A Kúria 2019. május 9-én elektronikus és postai úton ismét megküldte a végzését az indítványozónak, aki alkotmányjogi panaszát 2019. május 12-én elektronikus úton nyújtotta be a Kúriára. Az Alkotmánybíróság ez alapján megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezettnek tekinthető.
- [8] Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta meg, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének a) pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli „azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására”; a d) pont szerint pedig meg kell jelölni az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Az indítvány nem felel meg ezeknek a követelményeknek, így befogadására és érdemi elbírálására nincsen lehetőség. A befogadás további feltételeinek fennálltát az Alkotmánybíróság nem vizsgálta.
- [9] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: annak vizsgálatakor, hogy az indítvány formai és tartalmi szempontból megfelelő-e, az indítvány benyújtásakor hatályos jogszabályok az irányadóak; érdemben tehát semmiképpen nem bírálható el az az alkotmányjogi panasz, amely a vélt közjogi érvénytelenség okán szándékosan nem teljesíti a hatályos jogszabályban (Abtv.-ben) előírt feltételeket.
- [10] Az indítványnak az Alkotmánybíróság egyes tagjaira utaló megállapításaival a tanács a hatályos Abtv. 62. § (4) bekezdésére tekintettel nem foglalkozhatott.
- [11] Az alkotmányjogi panasz elbírálása során az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései szerint az Alkotmánybíróság tanácsa járt el, és az Abtv. 56. § (3) bekezdése szerinti rövidített indoklással ellátott végzést hozott.
- [12] Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdés a) és d) pontjaira tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. május 16.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/814/2019.

